

عنوان مقاله:

مقایسه شیوه آموزشی فردی و همتا بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به نارسایی قلب

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 14، شماره 9 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا برزو - Instructor, Department of Medical-surgical Nursing, Chronic Diseases (home care) Research Center, Hamadan University of Medical Sciences, -
(Hamadan, Iran. E-mail: (borzou@umsha.ac.ir

زهرا بیات - Instructor, Department of Medical-surgical Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, -
Iran. E-mail: SalavatiMohsen42@yahoo.com

محسن صلواتی - MSc Student of Medical-surgical Nursing, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

علیرضا سلطانیان - Assistant Professor, Department of Biostatistics, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran. E-mail: Soltanian@umsha.ac.ir

شهرام همایونفر - Associate Professor, Department of Cardiology, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran. E-mail: homayonfar22@yahoo.com

خلاصه مقاله:

مقدمه: نارسایی قلبی یکی از شایع ترین بیماری های مزمن است که با کاهش کیفیت زندگی همراه است. با توجه به نقش مثبت آموزش در ارتقای کیفیت زندگی، یافتن یک روش آموزشی مناسب در بهبود کیفیت زندگی این بیماران حائز اهمیت است. این مطالعه باهدف مقایسه دو شیوه آموزشی فردی و همتا بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به نارسایی قلب انجام یافته است. روش ها: این مطالعه نیمه تجربی در سال ۹۲ در بیمارستان اکباتان دانشگاه علوم پزشکی همدان انجام گرفت. ۶۴ بیمار مبتلا به نارسایی قلبی به صورت تصادفی به دو گروه آموزش فردی و همتا (هر گروه ۳۲ نفر) تقسیم شدند. بعد از آماده کردن گروه همتا، ۴ جلسه آموزشی توسط افراد همتا برای گروه همتا در طول یک ماه اجرا شد. آموزش فردی توسط پژوهشگر به مدت ۱۵ تا ۲۰ دقیقه صورت گرفت. ابزار جمع آوری داده ها از ترجمه پرسشنامه فرانس و پاورس بود که جهت کیفیت زندگی بیماران قبل، بلافاصله بعد، یک ماه بعد از مداخله توسط هر دو گروه تکمیل گردید. جهت تحلیل یافته ها از آزمون های آماری توصیفی و استنباطی (تی مستقل، من ویتنی، کای دو) استفاده شد نتایج: میانگین نمره کیفیت زندگی قبل از مداخله در هر دو گروه همتا و فردی تفاوت معناداری نداشت ($p=0/12$). بلافاصله بعد از اجرای مداخله میانگین کل کیفیت زندگی در هر دو گروه همتا و فردی به ترتیب $1/142 \pm 1/10$ و $1/147 \pm 9/10$ از مجموع ۲۰ بود و تفاوت میانگین ها معنادار بود ($p=0/39/10$). نتایج یک ماه بعد از مداخله در هر دو گروه همتا و فردی به ترتیب $6/170 \pm 6/7$ ، $8/132 \pm 8/10$ که این تفاوت نیز معنادار بود ($p=0/001/10$) بود. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که هر دو شیوه آموزشی منجر به افزایش کیفیت زندگی می گردد اما تاثیر شیوه آموزش همتا در طولانی مدت بیش تر است.

کلمات کلیدی:

Peer education, individual education, heart failure, quality of life, آموزش همتا، آموزش فردی، بیماران نارسایی قلب، کیفیت زندگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725731>

